

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (35)

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 3 (35)

Свідомство про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 2 від 16 грудня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 3(35). – 116с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ПОСТАТЬ КЕРІВНИКА ТА ЙОГО РОЛЬ У СТАНОВЛЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	4
РИТМИ ЖИТТЯ КОЛЕДЖУ	12

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>БАБІЙ Л.С.</i> ..	20.
ПСИХОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ <i>АВТУХОВ С. Л.</i>	23
РОЗВИТОК САМОСТІЙНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ГРИ НА МУЗИЧНОМУ ІНСТРУМЕНТІ <i>МЕЛЬНИК С. М.</i>	26
ПІЗНАВАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС–ЧИННИК МУЗИЧНОГО НАВЧАННЯ <i>ОСТРОВСЬКА-ЗІНЕНКО І.О.</i>	30
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ <i>НАГОРНЮК В.Г.</i>	33
РОЗВИТОК ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ НА ВІННИЧЧИНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД <i>ПРИСЯЖНЮК Д. С. БИСТРИЦЬКИЙ О. С. МАРТИНЮК Ю. Г.</i>	39
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА <i>ЮР'ЄВ Ю.Г.</i>	43

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ КРАЇНИ

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ <i>БАБІЙ В.М.</i>	47
ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ» <i>БУГА О. І</i>	51
ПОДАТКОВА ГРАМОТНІСТЬ СТУДЕНТІВ <i>ЄВДОКИМОВА Н.В.</i>	56
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІНАНСІВ <i>ЛИМАР О. Ф.</i>	61
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ЧИННИК ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ» <i>ВОЛКОДАВ Т. А</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ <i>БАКАЛОВА Н.М.</i>	73

ГЕРМАНІСТИКА ТА СЛАВІСТИКА У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА РОЗВИТОК SOFT SKILLS У ХОДІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	77
ГЕНЕЗИС ІНОЯЗЫЧНЫХ СЛОВ В УСЛОВИЯХ БИЛИНГВИЗМА <i>КИСЕЛЕВ Д.Л., ТАРАТУТА С.Л.</i>	79
POLYSEMY AND MOTIVATION OF WORD MEANING IN ENGLISH LANGUAGE <i>ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ</i>	83
ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ЛЮБОВ” В ХУДОЖНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ <i>ЛАУТА ЛЮДМИЛА</i>	85

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

«НІ, Я ЖИВА! Я БУДУ ВІЧНО ЖИТИ!» <i>МАЗУР Т. А., НЕНЧИНСЬКА Л. В.</i>	89
СЕРЦЕ МОЄ ТАМ , ДЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА <i>ДИМІНСЬКА В. К. , ПЕКУРАРУ Л. Г.</i>	93
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ <i>БІЛОУС Л. З.</i>	99
ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ GOOGLE CLASSROOM В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ <i>ЛЕБІДЬ О. В.</i>	107

ГЕРМАНІСТИКА ТА СЛАВІСТИКА У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРИ

підручників автентичні видавництва пропонують художню, методичну літературу, онлайн та мультимедійні засоби для ефективного опанування іноземними мовами, зокрема англійською.

Тісно з проблемою використання автентичних ресурсів пов'язане питання формування «Soft skills», під якими розуміють міжпрофесійні, міжособистісні та внутрішньо особистісні навички, які необхідні кожній людині: комплексне розв'язання проблем; комунікативні навички (переговори; нетворкінг; вміння

навчати інших людей; емоційний інтелект; управління конфліктами); когнітивні здібності: креативність, критичне мислення, вміння формувати власну думку та приймати рішення; гнучкість розуму (вміння швидко переключатися з однієї думки на іншу); організаційні навички: тайм-менеджмент; саморозвиток; проект-менеджмент.

Отже, спільне засідання педагогів-практиків, які забезпечують фахову підготовку майбутніх вчителів іноземних мов та перекладачів, є актуальним та своєчасним. Такі зустрічі дозволяють відпрацювати спільну стратегію та можливості впровадження інноватики з урахуванням напрацьованого фундаменту.

*Стаття надійшла до редакції
17 грудня 2020*

ГЕНЕЗИС ИНОЯЗЫЧНЫХ СЛОВ В УСЛОВИЯХ БИЛИНГВИЗМА

УДК 81:34(075,8)

КИСЕЛЕВ Д.Л.

кандидат педагогических наук, доцент кафедры зарубежной литературы и основ риторики КЗВО «Винницкий гуманитарно-педагогический колледж»

ТАРАТУТА С.Л.

кандидат филологических наук, доцент кафедры германской и славянской филологии и зарубежной литературы Винницкого государственного педагогического университета им. М. Коцюбинского

В связи со входом Украины в Болонское образовательное пространство возрастает научно-методический интерес к изучению и анализу заимствованных слов в современном русском языке.

Словарный состав современного русского языка есть дальнейшим продуктом

исторического развития многих веков, здесь обнаруживают и проявляют себя лексические пласты различного происхождения. И поэтому лексический строй русского языка чрезвычайно богат.

В современном языке представлены два основных пласта: исконная русская лексика

и заимствованные слова. На первый пласт приходится около 90% слов, на второй – 10%. Несмотря на относительно невысокий процент заимствований в русской лексике, такие слова занимают значительное место. Подавляющее большинство иноязычных заимствований стилистически закреплены в книжной речи и выступают в качестве терминов, профессионализмов, специальных книжных слов.

Традиционно заимствованными словами называют слова, вошедшие в русский язык из других языков. Проникновение заимствованных слов обусловлено общественно-историческими причинами. Русский народ на протяжении всей своей истории имел длительные экономические, политические, торговые и культурные связи с другими народами. Результатом этих связей явился широкий, отразившийся в русском языке обмен культурными ценностями. Иностранные слова, обозначающие предметы и явления, имеющие практическое прикладное значение для жизни людей, при попадании в лексику русского языка переживают переработку под влиянием законов фонетики и грамматики русского языка, закрепляются в нем и теряют свой иноязычный облик. Например, греческие: мастер, парус, укус; латинские: студент, демократия, фамилия; польские: поединок, курок, парта; французские: атака, шофер, суп.

Наиболее органически входят в лексическую систему русского языка заимствования из славянских языков: польского, чешского и украинского. Такие заимствования в большинстве своем относятся к сфере общеупотребительных, стилистически нейтральных слов. Нередко языком-посредником между русским и польским языками выступал украинский

язык. Из польского языка через посредство украинского языка проникли такие общеупотребительные в русском языке слова, как: закон, квартира, крыжовник, пончик и др.

Значительное количество слов проникло в русский язык еще до октября 1917г., а многие – в советское время. В частности, через посредничество польского языка в русский язык проникли некоторые немецкие слова: маляр, каштан, кухня; французские: курьер, дама, газета и др. Тесные и длительные связи русского и украинского языков и их культур способствовал активному проникновению украинских слов в русский язык.

Особенно активно входили украинские слова в 18-19 в.в. через творчество писателей, украинцев по происхождению: Феофана Прокоповича, Е. Гребенки, Г. Квитки-Основьяненко, И. Нарезного, Н.В. Гоголя. Эти авторы активно вводили украинизмы, отражающие, главным образом, быт и жизнь украинского народа: чумаковать, оселедец, борщ, вареники, парубки, горелка и др. В советское время украинизмы усваивались в русском языке через устное общение: девчата, селяне, хлебобор и др.

К особым заимствованиям из близкородственных славянских языков относятся слова – старославянизмы. Обычно они признаются заимствованиями из старославянского языка, который с 10 века был письменным языком древней Руси и существовал параллельно с древнерусским литературным языком. Старославянский язык был языком церкви, государства, школы, а русский язык – языком мемуарной и светской литературы, а также деловых бумаг. С 14-15 в.в. вплоть до середины 18 в. наблюдается распространение старославянского языка на

повествовательные и научно-философские произведения. В это время сужалось использование собственно русского языка, который употребляли лишь в деловодстве. Конец 18 в. начало 19 в. были отмечены острой борьбой за нормы русского литературного языка на русской народной основе и ограничением старославянского влияния. Эта борьба закончилась победой русского языка, и в первой трети 19 в. сложился русский литературный язык на национальной основе. Особая заслуга в этом принадлежит А.С. Пушкину, в литературном творчестве которого слились воедино народно-разговорная речь 19 века и книжные традиции предшествующих эпох. В целом, старославянизмы оказали благотворное влияние на развитие русской лексики, обогатив ее новыми словами-синонимами: голос – глас, пещера – пещера, берег – брег и др, а также отвлеченными понятиями: единство, спокойствие, изречение, низвергать.

Обогащению русской лексики способствовали и заимствования некоторых старославянских словообразовательных элементов, при помощи которых на русской почве образовались новые слова: величие – возвеличить, дать – изведать, горд – гордыня и др.

Впоследствии старославянские слова адаптировались в системе русского языка, переоформились фонетически, грамматически, по семантике. Такие слова прочно оседали и нередко вытесняли исконно русские слова, например: время, жажда, власть, нужда, сладко и др. Старославянские слова отличаются от слов современного русского языка рядом фонетических, морфологических и сематических особенностей, подробно описанных в научной и учебной литературе.

Среди заимствований из неславянских языков в современном русском языке представлены слова из греческого, латинского, тюркского, скандинавских, западноевропейских языков.

Неславянские заимствования усваивались, как правило, вместе с обозначаемыми ими вещами, явлениями, понятиями: елот (голл.), роль (фр.), бинт (нем.), лазарет (итал.). Нередко иноязычное слово заимствовалось как синоним к русским словам: шпион – разведчик, дефекты – недочеты, альтернатива – выбор.

Наиболее древними заимствованиями являются слова из греческого и латинского языков. Судьба этих заимствований различна. Из греческого языка слова в русский язык проникали двумя путями: устным и письменным. Устный путь – непосредственные контакты общения русских и греков. Письменный путь – это переводы книг на старославянский язык с последующим распространением на Русь. Устные заимствования из греческого языка наиболее древние, как правило, это слова, обозначающие различные понятия материальной культуры: терем, кедр, тыква. Свекла, скамья и др. Письменным путем были заимствованы слова религиозной сферы: монастырь, демон, патриарх, митрополит; слова из сферы искусства и науки: аксиома, теорема, поэт, философия, кафедра; некоторые собственные имена людей: Елена, Георгий, Евдокия, Василий и др.

Заимствования из греческого языка послужили словообразовательной базой для образования новых слов – терминов, отвечающим потребностям науки и техники более позднего периода: акваланг, биохимия, телескоп, барометр и др.

Латинские заимствования в современном русском языке появились позже, через язык

– посредник – польский. Преимущественно, это слова общественных отношений, быта, искусства: литература, экзамен, аудитория, циркуль, каникулы, адвокат и др.; собственные имена людей: Клавдия, Виталий, Марина и др.

Среди заимствований из западноевропейских языков немало слов из немецкого языка, интенсивное их проникновение в русский язык началось в 18 в. Это военные и медицинские термины: фельдшер, госпиталь, бинт, шрам и др; термины ремесел и домашнего обихода: слесарь, верстак, галстук, китель, ширма, шпроты и др.

Французские слова появляются в русском языке с конца 17 века, к 19 веку французское влияние усиливается благодаря активности дворянства и разночинной интеллигенции. Французские слова – заимствования охватывают сферы быта и военного дела, искусства, политики и истории: бюро, десант, манеры, балет, атака, солист, коммюнике и др.

Заимствований из английского в русском значительно меньше. Они проникли сюда в 19-20 в.в. Английские слова относятся к области спорта: волейбол, спорт, финиш, теннис и др.; техники и политики: туннель, рельс, вокзал, трамвай, лидер, бойкот; бытовых наименований: ром, вельвет, торт, пиджак и др.

Из голландского языка пришли слова сферы мореходства: верфь, руль, мачта, шлюпка и др. Из итальянского – слова

музыкальной культуры – опера, сопрано, соната, мандолина, кантата и др. Из финского языка пришли слова морского и охотничьего промысла: морж, норка, навага и др.

Из тюркских языков в русский язык проникли слова, обозначающие предметы быта: бахрома, батрак, гиря, войлок, сазан, тесьма и др.

Заимствования в русском языке переоформляются под воздействием грамматического строя и фонетических законов русского языка: ср.: немецкое *marchieren* – русское маршировать; французское *naïf* – русское наивно.

Кроме иноязычных слов в русском языке представлены особые словообразовательные средства иностранного происхождения, которые присоединяются к русским корням и основам. Это суффиксы – изм, - ист, - приставки: анти -, контр -, ультра-. Например: русист, антивоенный, контрмера и др.

В различные исторические периоды развития русского языка по-разному проявляла себя тенденция к чрезмерному употреблению иностранных слов, что нередко приводило к засорению богатого в лексическом отношении русского языка. Несмотря на то, что заимствованные слова играли в выразительной системе русского языка существенную роль, они никогда не преобладали над способами образования новых слов на основе внутренних ресурсов русского языка.

*Стаття надійшла до редакції
12 грудня 2020*